

สาร

ถึง

นายก

(โลเซ ราอิส)

โดย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

สารถึงนายก (โลเฮ ราฮิส) โดยพระบาชฮาอุลลาห์

หน้าชื่อเรื่อง
[Title Page]

สาร

ถึง

นายก

[Tablet to the Chief]

(โลเฮ ราฮิส)

[Lawh-i-Ra'ís]

โดย

พระบาชฮาอุลลาห์

[Bahá'u'lláh]

แปลอย่างไม่เป็นทางการโดยน.พ.ธวัชชัย วิสุทธิมรรค (เมษายน 2564)
[Provisional Translation by Dr. Tawatchai Wisoodthimark (April 2021)]

[ดาวน์โหลดเวอร์ชันภาษาอังกฤษที่ตรงกับคำแปลภาษาไทยนี้](#)
[Download English version which matches this Thai translation]

[ดาวน์โหลดเวอร์ชันภาษาอังกฤษจากศูนย์กลางบาชฮาอุลลาห์แห่งโลก](#)
[Download English language version from Bahá'í World Centre]

[เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ
ของชุมชนบาชฮาอุลลาห์ประเทศไทย](#)
[Thai Bahá'í Official Website]

[International Bahá'í Website
in English and other languages](#)

ศาสนาบาชฮาอุลลาห์
[Bahá'í Faith]

สารบัญ
[Contents]

หน้าปก [Cover].....	1
หน้าชื่อเรื่อง [Title Page].....	2
สารบัญ [Table of Contents]	3
สารถึงนายก (โลเฮ ราฮิส) [Tablet to the Chief (Lawḥ-i-Ra'ís)].....	4

สารถึงนายก (โลเฮ ราอิส)

[Tablet to the Chief (Lawh-i-Ra'is)]

พระองค์คือพระผู้ปกครองสูงสุดด้วยสิทธิ์ของพระองค์เอง!

1

ปากกาของพระผู้ทรงความสูงส่งที่สุดประกาศว่า : ดุกร เจ้าผู้นึกคิดว่าตัวเองเป็นมนุษย์ที่ประเสริฐสุด¹ และถือว่าสิ่งมีชีวิตที่ต่ำต้อยที่สุดคือชายหนุ่มจากสวรรค์นี้ ซึ่งโดยพระองค์ดวงตาของหมู่เทวัญเบื้องบนสว่างและสดใส! ชายหนุ่มนี้ไม่ได้แสวงหาสิ่งใดจากเจ้าหรือจากพวกที่เหมือนเจ้า เนื่องด้วยตั้งแต่โบราณกาลเมื่อใดก็ตามที่พระผู้สำแดงองค์ทั้งหลายของพระผู้ทรงปราณี และบรรดาพระผู้บรรณาธิบายความรุ่งโรจน์ที่ไม่มีเลือนของพระองค์ ได้ก้าวออกจากอาณาจักรแห่งนิรันดรกาลเข้ามาสู่โลกสังขารนี้ และเปิดเผยตนเพื่อฟื้นชีวิตให้คนตาย มนุษย์ทั้งหลายเช่นเจ้าได้ถือว่าดวงวิญญาณที่วิสุทธิและธรรมวิหารแห่งเอกภาพสวรรค์เหล่านี้ ผู้ซึ่งการฟื้นฟูชนชาติทั้งหลายของโลกจำเป็นต้องพึ่ง คือผู้ปลุกเร้าการทำอันตรายและคู่ควรต่อการถูกตำหนิ, แท้จริงแล้วคนเหล่านี้ทั้งหมดได้กลับไปสู่สุลีแล้ว เจ้าก็เช่นกันอีกไม่นานจะไปพักอาศัยอยู่ในนั้นและพบว่าตนเองสูญเสียอย่างหนัก

2

แม้หากว่าพระผู้ให้ชีวิตและพระผู้ปฏิรูปโลกนี้ในการประเมินของเจ้า มีความผิดสำหรับการปลุกกระดมและความขัดแย้ง สตรี เด็กและมารดาระหว่างให้นมบุตรกลุ่มหนึ่งได้ทำความผิดใดหรือ ที่พวกเขาควรได้รับความเดือดร้อนจากการลงโทษด้วยความโกรธและความพยายามของเจ้า? ไม่มี ความเชื่อหรือศาสนาใดเคยให้เด็กต้องมารับผิดชอบ ปากกาแห่งบัญชาสวรรค์ให้เด็กได้รับการยกเว้น กระนั้นไฟแห่งการใช้อำนาจบาตรใหญ่และการกดขี่ของเจ้าห้อมล้อมทุกคน, หากเจ้ารู้สึกภักดีต่อความเชื่อหรือศาสนาใดก็ตาม เช่นนั้นเจ้าควรรู้ว่าตามคัมภีร์สวรรค์ทั้งหมด และคัมภีร์ที่มีน้ำหนัก และได้รับการดลใจจากพระผู้เป็นเจ้าทุกเล่ม เด็กไม่ต้องชี้แจงเหตุผลการกระทำของตน, นอกจากนี้แม้แต่บรรดาผู้ที่ไม่เชื่อพระผู้เป็นเจ้าก็ไม่เคยกระทำสิ่งที่ไม่ควรดังกล่าว, เนื่องด้วยจากทุกสิ่งมีการส่งผลที่เห็นชัด ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่มีใครปฏิเสธได้นอกจากบรรดาผู้ที่ไร้ซึ่งการใช้เหตุผล

¹ ธรรมจาริกที่สองนี้ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ตรัสต่ออาลี พาช่า ถูกเปิดเผยเป็นภาษาเปอร์เซียไม่นานหลังจากที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาถึงและถูกกักขังในอัคคา

และปัญญา เป็นที่แน่นอนว่าเสียงถอนหายใจของเด็กเหล่านี้และเสียงร้องของผู้ถูกประทุษร้ายเหล่านี้จะมีผลตามมาอย่างเหมาะสม

3

เจ้าได้ปล้นสะดมและปล้นบ้านประชาชนกลุ่มหนึ่งอย่างไม่ยุติธรรม ผู้ซึ่งไม่เคยขัดขืนในอาณาเขตปกครองของเจ้า ไม่เคยไม่เชื่อฟังรัฐบาลของเจ้า ไม่ส่งสิ่งกับใคร ยุ่งอยู่กับระลีกถึงพระผู้เป็นเจ้าทั้งกลางวันและกลางคืน, ต่อมาเมื่อมีคำสั่งออกมาให้เนรเทศชายหนุ่มนี้ ทุกคนเสียขวัญ อย่างไรก็ตามบรรดาเจ้าหน้าที่ที่ดูแลรับผิดชอบในการขับไล่เราประกาศว่า : "คนอื่นๆ เหล่านี้ไม่ถูกตั้งข้อหาใดและไม่ได้ถูกเนรเทศโดยรัฐบาล หากพวกเขาปรารถนาจะไปกับท่านไป ไม่มีใครต่อต้านพวกเขา" ดังนั้นผู้โชคไม่ดีเหล่านี้จึงออกค่าใช้จ่ายเอง ละทิ้งทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด และด้วยพึงพอใจกับการได้อยู่กับเราและวางใจทั้งหมดในพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาออกเดินทางอีกครั้งกับพระองค์จนกระทั่งปรากฏการณ์เมืองอัคคากลายเป็นคุกของบาฮา

4

เมื่อมาถึงเราถูกล้อมโดยยามหลายคน และถูกกักขังด้วยกันในโรงทหารทั้งชายและหญิง หนุ่มและแก่, ในคืนแรกทุกคนไม่ได้รับอาหารหรือเครื่องดื่ม เพราะทหารยามเหล่านี้คอยเฝ้าประตูของโรงทหารและไม่อนุญาตให้ใครออกไป, ไม่มีใครคิดถึงชะตากรรมของผู้ถูกประทุษร้ายเหล่านี้ พวกเขาถึงกับขอน้ำและถูกปฏิเสธ

5

เวลาผ่านไปพวกเราทุกคนก็ยังถูกกักขังอยู่ในค่ายทหาร ทั้งๆ ที่ระหว่างห้าปีที่พวกเราอาศัยอยู่ในอเดรียโนเปิ้ล ชาวเมืองอเดรียโนเปิ้ลทั้งหมดทั้งผู้มีวิชาและผู้คนเขลา คนร่ำรวยและคนยากไร้ ต่างเป็นพยานต่อความบริสุทธิ์และความวิสุทธิของคนที่รับใช้เหล่านี้, ณ เวลาที่ชายหนุ่มผู้นี้กำลังไปจากอเดรียโนเปิ้ล หนึ่งในบรรดาผู้เป็นที่รักของพระผู้เป็นเจ้าพยายามเอาชีวิตตนเองเพราะทนไม่ได้ที่เห็นพระผู้ถูกประทุษร้ายนี้ อยู่ในมือของบรรดาผู้กดขี่พระองค์, ระหว่างการเดินทางเราถูกบีบบังคับให้เปลี่ยนเรือสามครั้ง และเป็นที่น่าประจักษ์ว่าเด็กๆ ทนทุกข์มากเพียงไหนเพราะสิ่งนี้, เมื่อลงจากเรือศาสนิกชนสี่คนถูกแยกออกไปและถูกขัดขวางไม่ให้ตามเราไป, ขณะที่ชายหนุ่มนี้กำลังจากไป หนึ่งในสี่คนนั้นชื่ออับดุล กัฟฟาร์ กระโดดลงไปในทะเลและไม่มีใครรู้ว่าอะไรเกิดกับเขาหลังจากนั้น ²

² สำหรับเรื่องราวของอุบัติการณ์นี้ ดู *God Passes By*, Chapter X, paragraph beginning "On the morning of the 2nd of Jamádíyu'l-Avval 1285 A.H..."

6

ทั้งหมดนี้เป็นเพียงหยดเดียวในมหาสมุทรแห่งการประทุษร้ายที่กระทำต่อเรา และกระนั้นพวกเขาก็ยังไม่พอใจ! เจ้าหน้าที่ทั้งหลายบังคับใช้โครงการใหม่ทุกวัน และมองไม่เห็นว่าการใช้อำนาจบาตรใหญ่ของพวกเขาสิ้นสุดเมื่อใด, พวกเขาคิดแผนการใหม่ๆ กลางวันและกลางคืน พวกเขาปันส่วนให้นักโทษแต่ละคนได้ขนมปังวันละสามก้อนจากโรงคลังของรัฐบาล ซึ่งไม่มีใครกินลง, ตั้งแต่การก่อตั้งโลกตราบนับปัจจุบัน ไม่เคยมีความโหดร้ายเช่นนี้ให้เห็นหรือได้ยินมาก่อน

7

ความชอบธรรมของพระองค์ผู้ทำให้บาฮาพูดออกมาต่อหน้าทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และทุกคนที่อยู่ในโลกเป็นพยาน! พวกเขาหาได้มีตำแหน่งหรือได้รับการกล่าวถึงในหมู่ผู้ที่ได้ถวายวิญญาน ร่างกายและทรัพย์สินสมบัติของตนเพื่อความรักของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงอำนาจสูงสุด พระผู้ทรงบีบบังคับ พระผู้ทรงมหิทธานุภาพ, ในสายตาของพระผู้เป็นเจ้าดินเหนียวกำมือหนึ่งยิ่งใหญ่กว่าอาณาจักรและอธิปไตยทั้งหมดของเจ้า อำนาจและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของเจ้า, หากเป็นความต้องการของพระองค์ พระองค์จะกระจายเจ้าไปในธุลี, ในไม่ช้าพระองค์จะจับเจ้าด้วยความพิโรธที่พยายามของพระองค์ การปลุกกระดมจะถูกปลุกขึ้นท่ามกลางพวกเจ้า และอาณาเขตทั้งหลายของเจ้าจะสับสนวุ่นวาย, เมื่อนั้นเจ้าจะคร่ำครวญและเศร้าโศก และจะไม่พบใครที่จะช่วยเหลือหรือช่วยเจ้าในยามลำบาก

8

ในการกล่าวถึงเรื่องเหล่านี้ ไม่ใช่จุดประสงค์ของเราที่จะปลุกให้เจ้าตื่นจากการหลับ เนื่องด้วยความพิโรธที่เดือดดาลของพระผู้เป็นเจ้าได้ห้อมล้อมเจ้าอยู่ถึงขนาดว่าพวกเจ้าจะไม่มีวันเอาใจใส่, และไม่ใช่เจตนาของเราที่จะเล่าเรื่องความไม่ยุติธรรมทั้งหลายที่มาเยือนดวงวิญญานที่บริสุทธิ์และได้รับพรเหล่านี้ เพราะพวกเขามัวเมาด้วยอมฤตของพระผู้ทรงปราณี และถูกพาไปด้วยฤทธิ์ความเมาของธราที่มีชีวิตแห่งการบริบาลที่รักใคร่ของพระองค์ ถึงขนาดว่าหากพวกเขาประสบกับทารุณกรรมทั้งปวงในโลกเพื่อเห็นแก่พระองค์ พวกเขาก็ยังพึงพอใจและให้การขอบคุณพระองค์, ดวงวิญญานเหล่านี้ไม่เคยและจะไม่มีวันขุ่นเคืองใจ ไม่เพียงเท่านั้น เลือดของพวกเขาวิ่งวอนและอ้อนวอนพระผู้เป็นนายแห่งภพทั้งหลายอย่างต่อเนื่อง ขอให้ได้หลังลงบนพื้นดินในหนทางของพระองค์ และศีรษะของพวกเขาวงเวียนจะถูกรูดขึ้นบนหอกเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นที่รักยิ่งของหัวใจและวิญญานทั้งหลาย

9

ความหายนะบังเกิดกับเจ้าอย่างทันใดหลายครั้งแล้ว และกระนั้นพวกเจ้าก็หาได้เอาใจใส่ หนึ่งในความหายนะเหล่านี้คือเพลิงกาฬที่เผาผลาญเกือบทั้งเมือง³ ด้วยเปลวไฟแห่งความยุติธรรม ซึ่งบทกวีมากมายเขียนไว้เกี่ยวกับเพลิงกาฬนี้ว่า ไม่เคยเป็นที่เห็นมาก่อน และกระนั้นพวกเจ้าก็ไม่เอาใจใส่ยิ่งขั้นทุกที, ทำนองเดียวกันเกิดการระบาดของกาฬโรค และพวกเจ้ายังคงไม่ใส่ใจ! อยากรู้ก็ตามจงคาดหวังได้ว่าความพิโรธของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะมาลงที่เจ้า อีกไม่นานเจ้าจะได้เห็นสิ่งที่ถูกส่งมาจากปากกาแห่งบัญชาของเรา

10

พวกเจ้านึกคิดอย่างบ้องตันหรือว่า ความรุ่งเรืองของเจ้าจะไม่เสื่อมสูญ และอาณาจักรของเจ้าจะยั่งยืนนิรันดร์? ไม่ พระองค์ผู้เป็นพระผู้ทรงปราณีเป็นพยาน! ความรุ่งเรืองของเจ้าจะไม่ยั่งยืน และความตกต่ำของเราจะไม่ยั่งยืน, ในการประเมินของมนุษย์ที่แท้จริง ความตกต่ำดังกล่าวคือความภูมิใจของทุกความรุ่งเรือง

11

เวลาที่เรายังเป็นเด็กและอายุยังไม่บรรลุนิติภาวะ บิดาของเราเตรียมการสำหรับงานสมรสของพี่ชายคนหนึ่งของเราในเดहरาน และตามธรรมเนียมของเมืองนี้ งานเทศกาลเช่นนี้จะยาวนานเจ็ดวันเจ็ดคืน ในวันสุดท้ายมีการประกาศว่าจะมีการแสดงละคร "ซาร์ สุลต่านซาลิม", เจ้าชาย บุคคลตำแหน่งสูงและมีชื่อเสียงจำนวนมากในเมืองหลวงมารวมตัวกันสำหรับโอกาสนี้, เรานั่งอยู่ในห้องหนึ่งชั้นบนของอาคาร และสังเกตดูเวทีละคร ในไม่ช้ามีการกางเต็นท์หลังหนึ่งในลาน อีกไม่นานมีหุ่นคล้ายมนุษย์ตัวเล็กๆ ซึ่งแต่ละตัวดูเหมือนจะสูงไม่เกินฝ่ามือ โพล่พันขึ้นมาจากเต็นท์และเปล่งเสียงร้องว่า : "พระราชากำลังเสด็จมา! จัดที่นั่งเร็วเข้า!" จากนั้นหุ่นตัวอื่นๆ ออกมา ซึ่งบางตัวเป็นที่เห็นว่าทำงานกวาด บางตัวพรมน้ำ หลังจากนั้นหุ่นอีกตัวหนึ่งที่ได้รับการประกาศว่าเป็นหัวหน้าผู้ประกาศประจำเมือง ได้เปล่งเสียงร้องเรียกให้ประชาชนมาชุมนุมกันเพื่อเข้าเฝ้ากษัตริย์, ต่อมาหุ่นหลากหลายกลุ่มปรากฏตัวออกมาและอยู่ประจำที่ของตน กลุ่มแรกสวมหมวกและสายสะพายตามแบบเปอร์เซีย กลุ่มที่สองกวัดแกว่งขวานรบ กลุ่มที่สามประกอบด้วยบ่าวไพร่และเพชรฆาตถือไม้เขี่ยนฝ่าเท้า, ในที่สุดหุ่นที่เป็นกษัตริย์ก็ปรากฏตัว แต่งกายด้วยราชศักรดาและสวมมงกุฎของพระราชาท่าทางใหญ่โตและลำพองเป็นที่สุด เคลื่อนไปข้างหน้าสลับกับการหยุด

³ อาจหมายถึงเพลิงโศคาพาซาที่เผาผลาญคอนสแตนติโนเปิลไปก่อนเมืองในปี พ.ศ. 2408 (ค.ศ. 1865)

และมุ่งหน้าไปอย่างเคร่งขรึม ใจนิ่งและมีเกียรติ ขึ้นไปประทับบนบัลลังก์
ของตน

12

ณ ช่วงเวลานั้นมีการระดมยิงกระสุน มีการเป่าแตรอย่างตื่นตาตื่นใจ แล้ว
กษัตริย์และเด็ทก็ถูกปกคลุมด้วยควัน เมื่อควันจางหายไป เป็นที่เห็นว่า
กษัตริย์ประทับอยู่บนบัลลังก์รายล้อมด้วยคณะผู้ติดตามที่เป็นเสนาบดี
เจ้าชาย และบุคคลตำแหน่งสูงของรัฐ ผู้ซึ่งยืนตัวตรงประจำที่ของตนต่อ
หน้ากษัตริย์, จากนั้นขโมยที่ถูกจับถูกนำมายังเบื้องหน้าของกษัตริย์ ผู้ซึ่ง
ออกคำสั่งให้ตัดศีรษะของผู้ทำความผิด, โดยไม่รอช้าแม้ช่วงหัวหน้า
เพชรขาดตัดศีรษะของขโมยและมีของเหลวเหมือนเลือดหลังออกมา
หลังจากนี้กษัตริย์ให้ข้าราชการสำนักเข้าเฝ้า ซึ่งระหว่างนั้นมีสายรายงานมาว่า
เกิดการกบฏขึ้นที่ชายแดนหนึ่ง, ครั้นแล้วกษัตริย์ทบทวนดูกองทหารของตน
และส่งทหารหลายกองออกไปซึ่งได้รับการหนุนโดยกองทหารปืนใหญ่ เพื่อ
สยบการกบฏ, ไม่กี่ช่วงต่อมาเมื่อเสียงปืนใหญ่ได้ยินมาจากหลังเด็ท
และมีการประกาศว่าได้ทำการสู้รบกันแล้ว

13

ชายหนุ่มนี้พิจารณาดูฉากนี้ด้วยความพิศวงอย่างยิ่ง เมื่อจบการเข้าเฝ้า
กษัตริย์ ม่านถูกดึง อีกราวยี่สิบนาทีชายคนหนึ่งปรากฏตัวออกมาจากเด็ท
ถือกล่องไว้ใต้แขนของตน

14

เราถามเขาว่า "กล่องนี่คืออะไร และสาระของการแสดงนี่คืออะไร?"

15

เขาตอบว่า "การแสดงที่ฟุ่มเฟือยและอุปกรณ์ที่ประณีตทั้งหมดเหล่านี้
กษัตริย์ เจ้าชายและเสนาบดีทั้งหลาย ความโอ้อ่าและความรุ่งเรืองของ
พวกเขา อำนาจและอำนาจของพวกเขา ทุกสิ่งที่ท่านเห็น ตอนนี้อยู่บรรจุ
ไว้ในกล่องนี้"

16

เราขอสาบานต่อพระผู้เป็นนายของเรา ผู้ซึ่งโดยวณะเดียวจากโอษฐ์ของ
พระองค์ ทรงสร้างสรรพสิ่ง! นับแต่วันนั้นมาในสายตาของชายหนุ่มนี้
เครื่องยศทั้งหลายของโลกดูคล้ายกับการแสดงนั้น ซึ่งไม่เคยมีและจะไม่มี
น้ำหนักและความสำคัญใดๆ แม้เท่าเมล็ดมัสตาด, เราพิศวงยิ่งนักที่มนุษย์
ภูมิใจกับสิ่งไร้แก่นสารทั้งหลายดังกล่าว ขณะที่พวกเขาเห็นแจ่งก่อนที่จะเป็น

พยานต่อความรุ่งเรืองของมนุษย์ จะมองเห็นอย่างแน่ใจว่าความรุ่งเรืองดังกล่าวจะเสื่อมลงทีละน้อยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ "เราไม่เคยมองดูสิ่งใดนอกจากว่าเราได้เห็นการดับสูญอยู่ข้างหน้าสิ่งนั้น ; และแท้จริงแล้วพระเจ้าเป็นเจ้าของพยานที่เพียงพอ!"

17

เป็นความจำเป็นที่ทุกคนจะข้ามผ่านชีวิตอันสั้นนี้ด้วยความจริงใจและความเป็นธรรม หากใครไม่บรรลุถึงการยอมรับพระองค์ผู้ทรงเป็นสัจธรรมนิรันดร์อย่างน้อยขอให้เขาปฏิบัติตนด้วยเหตุผลและความยุติธรรม, อีกไม่นานเครื่องยศภายนอกเหล่านี้ ทรัพย์ที่เห็นได้เหล่านี้ สิ่งไร้แก่นสารทางโลกเหล่านี้ กองทัพที่เรียงแถวเหล่านี้ เสื้อผ้าที่ตกแต่งเหล่านี้ ดวงวิญญาณที่ทะนงและโอหังเหล่านี้ ล้วนจะลงไปอยู่ในเขตของหลุมศพ รวากับที่ลงไป ในกล่องนั้น, ในสายตาของพวกที่เห็นแจ้ง การต่อสู้ การวิวาทและความทะนงทั้งหมดนี้ เป็นเหมือนกับการละเล่นและงานอดิเรกของเด็กๆ เสมอมา และตลอดไป, จงเอาใจใส่และอย่าเป็นพวกที่เห็นแล้วยังปฏิเสธ

18

เสียงร้องเรียกของเราหาได้เกี่ยวข้องกับชายหนุ่มผู้นี้และผู้เป็นที่รักทั้งหลายของพระเจ้า เพราะพวกเขาถูกทดสอบอย่างเจ็บปวดและคุมขังอยู่แล้ว และไม่คาดหวังสิ่งใดจากคนอย่างเจ้า, จุดประสงค์ของเราคือเพื่อว่า เจ้าจะยกศีรษะขึ้นมาจากเก้าอี้นอนแห่งความไม่เอาใจใส่ สลัดความหลับแห่งความประมาท และยุติการต่อต้านคนรับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าอย่างไม่ยุติธรรม, トラบใดที่อำนาจและอิทธิพลเหนือกว่าของเจ้ายังยืนยง จงพยายามอย่างหนักเพื่อบรรเทาทุกข์ของผู้ถูกกดขี่, หากเจ้าวินิจฉัยอย่างเที่ยงธรรม และสังเกตการต่อสู้และกิจทั้งหลายในโลกที่ไม่จริงนี้ด้วยดวงตาที่เห็นแจ้ง เจ้าจะยอมรับอย่างรวดเร็วว่าสิ่งเหล่านี้เป็นดังเช่นละครที่เราพรรณนาไว้

19

จงเจียหูฟังวณะของพระเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว และอย่าภูมิใจในสิ่งทั้งหลายของโลกนี้ อะไรคือชะตากรรมของพวกที่เหมือนเจ้า ผู้ซึ่งกล่าวอ้างความเป็นนายบนพิภพอย่างมดเท็จ หากทางดับแสงของพระเจ้าในดินแดนของพระองค์ และทำลายรากฐานของอาคารที่แข็งแกร่งในเมืองทั้งหลายของพระองค์? เวลานี้เห็นพวกเขาได้ที่ไหน? จงเป็นธรรมในการวินิจฉัยของเจ้าและกลับไปหาพระเจ้า เพื่อว่าพระองค์จะได้ลบล้างบาปในชีวิตที่ไร้แก่นสารของเจ้า, อนิจจา เราเห็นว่าเจ้าจะไม่มีวันบรรลุถึงสิ่งนี้

เพราะความโหดร้ายของเจ้าถึงกับทำให้รกลุกโพลงและพระวิญญาณเส้า
โศก ทำให้เสาค้ำบัลลังก์สั่นสะเทือนและหัวใจของผู้ศรัทธาสั่นคร้าม

20

ดูกร ชนชาติทั้งหลายบนพิภพ! จงเงี่ยหูภายในของเจ้าฟังเสียงร้องเรียก
ของพระผู้ถูกประทุษร้ายนี้ และหยุดเพื่อใคร่ครวญดูเรื่องราวที่เราเล่ามา
เพื่อว่าพวกเจ้าจะไม่ถูกเผาผลาญด้วยไฟแห่งอัสดาและกิเลส หรือยอมให้
จุดหมายทั้งหลายของโลกเบื้องล่างมารั้งเจ้าจากพระองค์ผู้เป็นสัจธรรมนิ
รันดร์, ความรุ่งโรจน์และความตกต่ำ ความร่ำรวยและความยากไร้ ความ
สงบในใจและความทุกข์ทรมาน ล้วนจะผ่านไป และอีกไม่นานชนชาติ
ทั้งหมดบนพิภพจะถูกบรรจุในหลุมฝังศพ, ดังนั้นเป็นความเหมาะสมสำหรับ
ทุกคนที่เห็นแจ้ง ที่จะจ้องมองเป้าหมายของความเป็นนิรันดร์ เพื่อว่าโดย
กรุณาธิคุณของพระองค์ผู้เป็นกษัตริย์บรมโบราณ เขาจะบรรลุถึงอาณาจักร
อมตะ และอาศัยอยู่ภายใต้ร่มเงาของพฤษชาแห่งการเปิดเผยพระธรรมของ
พระองค์

21

แม้ว่าโลกนี้จะเต็มไปด้วยการหลอกลวงและความไม่ซื่อ กระนั้นโลกนี้ก็เดือน
มวลงมนุษย์อย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการดับสูญที่ฉับพลันของพวกเขา ความ
ตายของบิดาประกาศต่อบุตรว่าตัวบุตรเองก็จะต้องล่วงลับไปเช่นกัน, ขอให้
บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกผู้ซึ่งกอบโกยความร่ำรวยสำหรับตนเอง และหลง
ไกลไปจากพระผู้เป็นหนึ่งที่แท้จริง ได้รู้ว่าใครคือผู้ที่จะมาเอาทรัพย์สมบัติ
ของตนไปในที่สุด แต่ชีวิตของบาฮาเป็นพยาน ไม่มีใครรู้สิ่งนั้นนอกจากพระผู้
เป็นเจ้า ขอความประเสริฐจงมีแด่ความรุ่งโรจน์ของพระองค์

22

กวีชานาย ขอความปรานีของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสถิตอยู่กับเขา ได้กล่าวไว้ว่า :
"ดูกร พวกเจ้าผู้ซึ่งการปฏิบัติตัวที่ไม่เหมาะสมของตนทำให้ใบหน้าของเจ้า
มืด! จงเอาใจใส่, ดูกร พวกเจ้าผู้ซึ่งเคราหงอกตามอายุ จงเอาใจใส่!"
อนิจจา ประชาชนเกือบทั้งหมดหลับสนิท พวกเขาเป็นดังเช่นคนเมาผู้ซึ่งถูก
ตั้งดูดเข้าหาสุนัข เอาสุนัขมาไว้ในอ้อมกอดและทำสุนัขเป็นของเล่น ผู้ซึ่ง
เหมือนคนที่เมื่อยามเช้าแห่งความเห็นแจ้งรุ่งอรุณขึ้นมาและแสงอาทิตย์ปก
คลุมขอบฟ้า ได้ตระหนักว่าจุดหมายของความเสนาหาของตนเป็นเพียงสุนัข
ตัวหนึ่ง, จากนั้นเขาก็กลับไปยังที่พักอาศัยของตนด้วยความอับอายและ
เสียใจต่อความผิดที่ได้ทำไป

23

อย่าคิดว่าเจ้าได้ทำให้ชายหนุ่มนี้ต่ำลงและมีชัยเหนือเขา สิ่งมีชีวิตที่ต่ำที่สุดปกครองเจ้าอยู่ และกระนั้นเจ้ามองไม่เห็น สิ่งที่ย่ำแย่และน่าเวทนาที่สุดมีอิทธิพลควบคุมเจ้า และนั่นไม่ใช่สิ่งใดนอกจากอึดตาและกิเลส ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าตำหนิ, หากไม่ใช่เพราะอัจฉริยภาพสูงสุดของพระผู้เป็นเจ้า เจ้าจะสามารถเห็นความช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ของตนเองและของทุกคนที่อาศัยอยู่บนพิภพได้ชัดเจน ที่จริงแล้วความตกต่ำของเราคือความรุ่งเรืองของศาสนาของพระองค์ ขอพวกเจ้าเพียงแต่เข้าใจ

24

ชายหนุ่มนี้ไม่มีใครจะเอ่ยวณะที่ขัดกับมารยาท เพราะมารยาทคือเสื้อผ้าของเราที่เราใช้ประดับธรรมเนียมของบรรดาคณรับใช้ที่เราโปรดปราน, ไม่เช่นนั้นแล้วการกระทำบางอย่างที่พวกเจ้าเชื่อว่าถูกปกปิดไว้ ย่อมถูกเปิดเผยในธรรมจารีกัน

25

ดูกร ผู้บรรณาธิบายสนับสนุนอำนาจและอำนาจ! เด็กเยาว์วัยและผู้นำส่งสารเหล่านี้ในพระผู้เป็นเจ้า ไม่จำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่และทหารคอยติดตาม, เมื่อเรามาถึงกาลิโปลี พันตรีชื่อโอมาร์เข้ามาหาเรา พระผู้เป็นเจ้าทราบดีว่าเขาพูดอะไร หลังจากการสนทนากันซึ่งมีการกล่าวถึงความบริสุทธิ์ของเขาเองและความผิดของเจ้า เราประกาศว่า : "ตั้งแต่เริ่มต้นควรมีการเรียกประชุมคนที่ซึ่งผู้มีวิชาทั้งหลายแห่งยุคนี้สามารถพบกับชายหนุ่มนี้ เพื่อดูให้แน่ว่าคณรับใช้เหล่านี้ทำความผิดอะไร, แต่เวลานี้เรื่องนี้ไปไกลกว่าข้อพิจารณาดังกล่าวแล้ว และตามการยืนยันของเจ้าเอง เจ้าได้รับมอบหมายให้คุมขังเราในเมืองที่ร้างชีวิตที่สุด, มีเรื่องหนึ่งซึ่งหากเจ้าพบว่าเป็นไปได้ เราขอให้เจ้าเสนอต่อฝ่ายบาทสดาน ขอให้ชายหนุ่มนี้สามารถพบเขาสิบนาที เพื่อว่าเขาจะได้เรียกร้องสิ่งใดก็ตามที่เขาลงความเห็นว่าเป็นพยานหลักฐานที่เพียงพอ และถือว่าเป็นข้อพิสูจน์ความสัตย์จริงของพระองค์ผู้เป็นสัจธรรม, หากพระผู้เป็นเจ้าช่วยพระองค์ให้ทำสิ่งที่เขาเรียกร้องได้ เช่นนั้นขอให้เขาปล่อยตัวผู้ถูกประทุษร้ายเหล่านี้ และทิ้งพวกเขาไว้กับตนเอง

26

เขาสัญญาว่าจะส่งข่าวสารนี้ไปและจะให้คำตอบของเขาแก่เรา อย่างไรก็ตามเราไม่ได้รับข่าวจากเขา แม้ว่าเป็นการไม่เหมาะสมที่พระองค์ผู้เป็นสัจธรรมจะนำเสนอตนเองต่อหน้าบุคคลใด เนื่องด้วยทุกคนถูกสร้างขึ้นมาให้เชื่อฟังพระองค์ กระนั้นเมื่อพิจารณาถึงสภาพความเป็นอยู่ของเด็กน้อย

เหล่านี้ และสตรีจำนวนมากที่ถูกนำตัวไปไกลจากมิตรสหายและประเทศของตน เราจึงยอมตามในเรื่องนี้ แม้กระนั้นก็ไม่เกิดผลอันใด โอมาร์เองยังมีชีวิตและเข้าหาได้ จงสอบถามเขาดู เพื่อว่าเจ้าจะได้รู้ความจริง

27

สหายของเราเกือบทั้งหมดเวลานี้นอนป่วยอยู่ในคุกนี้ และไม่มีใครรู้ว่าอะไรบังเกิดกับเราเว้นแต่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้ทรงมหิทธานุภาพ พระผู้ทรงรู้ทั้งหมด, หลายวันหลังจากที่เรามาถึง คนรับใช้เหล่านี้สองคนรีบขึ้นไปสู่อาณาจักรเมืองบน, พวกเขายืนยันกรานตลอดทั้งวันว่า จนกว่าตนจะได้รับเงินค่าผ้าห่อศพและการฝังศพ จะนำร่างกายที่วิสุทธิทั้งสองไปไม่ได้ ถึงแม้ว่าไม่มีใครขอความช่วยเหลือจากพวกขาม, เวลานั้นเราไม่มีวิธีทางโลกใดและขอพวกขามให้ปล่อยเรื่องนี้ไว้กับเรา และยอมให้ผู้ที่อยู่ที่นั่นอุ้มศพไป แต่พวกขามไม่ยอม, ในที่สุดมีการนำพรหมผืนหนึ่งไปขายที่ตลาดนัด และเงินที่ได้ถูกส่งมอบให้พวกขาม, ภายหลังเป็นที่รู้ว่าพวกเขาเพียงแค่นำศพฝังศพตื้นๆ และฝังร่างที่วิสุทธิทั้งสองลงไป ถึงแม้ว่าเขาเอาเงินไปสองเท่าที่จำเป็นสำหรับผ้าห่อศพและการฝังศพ

28

ปากกาไม่สามารถวาดให้เห็นและลิ้นไม่สามารถพรรณนาการถูกทดสอบที่เราประสบ กระนั้นที่หวานกว่าน้ำผึ้งสำหรับเราคือความขมขื่นของความทุกข์ทรมานดังกล่าว, ในทุกขณะขอให้ความทุกข์ร้อนทั้งปวงในโลกในหนทางของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและเพื่อเห็นแก่ความรักของพระองค์ มาเยื่อนดวงวิญญาณที่ไม่จีรังนี้ ผู้ซึ่งจมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรู้สวรรค์!

29

เราวิงวอนพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเพื่อความอดทนและอดกลั้น เนื่องด้วยเจ้าเป็นเพียงคนอ่อนแอและไม่มีความเข้าใจ หากเจ้าตื่นขึ้นและสุดสขุณธรสขของสายลมที่โชยมาจากสถานที่เงียบสงบแห่งนิรันดรกาล เจ้าจะละทิ้งทุกสิ่งที่คุณครอบครองและปีติอย่างรวดเร็วง่ายดาย และเลือกที่จะอาศัยอยู่ในหนึ่งในห้องที่ทรุดโทรมทั้งหลายในคุกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้, จงวิงวอนพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าขอให้เจ้ามีปัญญาที่พัฒนาถึงขนาดที่สามารถแยกการกระทำที่น่าสรรเสริญจากการกระทำที่ควรถูกตำหนิ ขอความสันติสุขสถิตอยู่กับผู้ที่ไปตามหนทางแห่งการขี้แฉะ